

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/65/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2624010198
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2624010198.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 22T/19/2024-219 zo dňa 10.03.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.12.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 22T/19/2024-119 zo dňa 10.03.2025 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

v bode 1/

dňa 24.11.2023 o 21.40 h po ceste I. triedy číslo 02 ulice Bratislavskej v Kútoch viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev.č. D. kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Železničnej polície Kúty a vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu PZ Skalica sp. zn. ORPZ-SI-OPDP1-2023/003252-007 zo dňa 09.08.2023 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14.09.2023,

v bode 2/

dňa 22.12.2023 v čase cca o 14.10 h viedol v obci Kúty po ceste II. triedy číslo 500 na ulici Štefánikova osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, striebornej metalízy svetlej, evidenčné číslo D., pričom bol pred rodinným domom č. XXXX zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Šaštín - Stráže a vozidlo riadil napriek tomu, že mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Skalici č. ORPZ-SI-OPDP1-2023/003252-007 zo dňa 09.08.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.2023, uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 48 mesiacov a trestným rozkazom Mestského súdu Bratislava 1 sp. zn. OT/411/2023 zo dňa 03.10.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2023, mu bol uložený zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na 3 roky.

Za tieto skutky okresný súd uložil obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestného zákona“), s použitím na § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, §

37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 (dva) roky, uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/51/2024 zo dňa 09.09.2024, právoplatným dňa 13.02.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/187/2024 zo dňa 13.02.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 219-222.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie čo do výroku o treste obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne, ktoré písomne odôvodnil na č.l. 238.

Obžalovaný v odvolaní podanom prostredníctvom obhajkyne čo do výroku o treste namietal nesprávne aplikovanie ustanovení Trestného zákona v neprospech obžalovaného. Okresný súd pri ukladaní trestu dostatočne nezohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa ku skutkom priznal už počas prípravného konania, tieto úprimne oľutoval, spolupracoval pri objasnení skutkov a následne urobil v konaní pred súdom vyhlásenie o vine. Obhajkyňa poukázala na bližšie neoznačené stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého súd môže v takom prípade uložiť trest pod spodnú hranicu trestnej sadzby, čo súd neaplikoval, poukazujúc pritom aj na zmeny Trestného zákona po novele pokiaľ ide o podstatu trestania a ukladania trestov. Uložený trest považuje za neprimeraný, v rozpore s trestnou politikou štátu. Už predtým ukladané tresty vo výmere 6 a 8 mesiacov budú na nápravu obžalovaného dostatočné. Navrhol, aby odvolací súd upustil od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona, nakoľko uloženie predchádzajúcich trestov je na nápravu obžalovaného dostatočné. Navrhol, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu na nové rozhodnutie, alternatívne aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že u obžalovaného upustí od uloženia súhrnného trestu.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 09.12.2025 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave a obžalovaného a jeho obhajkyne. Obhajkyňa obžalovaného zotrvala na podanom odvolaní, dôvody odvolania nežiadať zmeniť ani doplniť. Odvolací súd oboznámil prítomných s rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 22T/19/2024 zo dňa 10.03.2025, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov na obžalovaného a príslušnými lustráciami na osobu obžalovaného. Strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému spisovému materiálu. Zástupkyňa krajskej prokuratúry uviedla, že napadnutý rozsudok považuje vo všetkých výrokoch za zákonný a spravodlivý. Uložený trest, vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý je recidivistom, a jeho trestnú minulosť považuje za mierny. Nie je zrejmé, prečo obžalovaný namieťa nesprávne právne posúdenie skutku, keď na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine. Odvolanie obžalovaného navrhla podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné. Obhajkyňa obžalovaného sa pridržala písomných dôvodov odvolania, navrhla aby odvolací súd rozhodol v súlade s odvolacím návrhom a buď napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil alebo u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko doteraz uložené tresty súd pre obžalovaného dostatočné. Obžalovaný sa pridržal prednesu obhajkyne, trest ktorý aktuálne vykonáva je primeraný, poučil sa a motivuje ho k vedeniu riadneho života.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd jasne, zrozumiteľne a zákonne súladným spôsobom presvedčivo vysvetlil svoje úvahy o uložení súhrnného trestu, primeranosti uloženého trestu, jeho zákonnosti a spravodlivosti vzhľadom na okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovaného, ktorý spáchal trestný čin ako špeciálny recidivista. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správneho odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 10.03.2025 učinil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúvanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

V nadväznosti na vyššie uvedené tak odvolací súd len v stručnosti konštatuje, že pokiaľ obžalovaný učinil vyhlásenie o vine, prijal tým všetky dôsledky vzťahujúce sa k uznaniu viny tak, ako je obžalobou kladené za vinu a v odvolacom, a rovnako ani v dovolacom konaní nemôže namietať voči právnomu posúdeniu skutku. Právne posúdenie skutku obžalovaný aproboval svojim vyhlásením v rámci súdom položených otázok v zmysle § 333 ods. 3 Trestného zákona, na ktoré odpovedal bezvýhradne kladne. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nebude venovať odvolacej námietke v tomto rozsahu (ktorú obžalovaný ani nijako bližšie nerozviadol), o to viac, že v konaní nezistil žiadne porušenie zákona spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení akejkoľvek otázky, nielen otázky vzťahujúcej sa k výroku o vine.

V konaní tak bolo nepochybne preukázané (tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), že obžalovaný sa svojim konaním v bode 1/ a 2/ obžaloby dopustil spáchania pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona. Okresný súd obžalovanému správne priznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona. Správne okresný súd posúdil skutky ako pokračovací prečin, nakoľko oba skutky spájala objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, a to jednotiaci zámer obžalovaného ako páchatela. Za správne odvolací súd považuje aj posúdenie súbehu trestných činov – skutkov z 24.11.2023 a 22.12.2023. Keďže obžalovaný spáchal skutok skôr, ako bol vyhlásený rozsudok za skutok v inej trestnej veci, bolo dôvodné ukladať mu súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/51/2024-130 zo dňa 09.09.2024, právoplatným dňa 13.02.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/187/2024 zo dňa 13.02.2025.

Pokiaľ ide o samotný trest, odvolací súd primárne poukazuje na to, že trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti, pričom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni aj v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti.

Pokiaľ obžalovaný namieta uloženie neprimerane prísneho trestu, poukazujúc pritom na trendy ukladania trestov, ktoré zachytáva aj novela Trestného zákona účinná od 06.08.2024, opomenutie aplikácie mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v dôsledku vyhlásenia o vine, či upustenie od uloženia súhrnného trestu, nakoľko už predtým ukladané tresty sú pre obžalovaného na nápravu dostačujúce, odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou argumentáciou ani v jednom prípade.

Pokiaľ ide o aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (akt. § 39 ods. 5 Trestného zákona), odvolací súd na jednej strane pripúšťa, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4/ Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4/ Trestného zákona aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takeého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Dôsledkom vyhlásenia o vine v kontexte § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4/ Trestného zákona je to, aby mal súd možnosť, nie povinnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Uvedené vychádza z premisy, že inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona je koncipovaný na princípe fakultatívnosti a individuálnosti. Obvinená osoba si môže nárokovať len na postup súdy v rámci ktorého zväží, či je v tom ktorom prípade dôvodné inštitút aplikovať, nie na automatickú aplikáciu tohto zmierňujúceho ustanovenia.

Odvolací súd má rovnako ako okresný súd za to, že v tomto prípade nebolo dôvodné na základe vyhlásenia o vine obžalovaného pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu. Priznanie sa obžalovaného a vyjadrenie jeho úprimnej ľútosťi okresný súd zohľadnil nielen v priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, ale v konečnom dôsledku aj premietnutím do výšky samotného trestu, kedy obžalovanému uložil trest odňatia slobody v polovici hornej hranici trestnej sadzby.

Ak sa aj napriek vyššie uvedenému javí obžalovanému uložený trest ako neprimerane prísny, v tejto súvislosti je nutné pripomenúť a zdôrazniť, že jediná okolnosť, ktorá obžalovanému poľahčovala bolo vyhlásenie o vine, a teda priznanie sa k spáchaniu skutku. V tomto prípade odvolací súd, že obžalovaný bol prichytený pri spáchaní skutku, po vznesení obvinenia, sa opätovne len mesiac po tom dopustil spáchania totožného konania. Skutkov, ktorých sa dopustil v bode 1/ a 2/ obžaloby spáchal v dobe podmienenečného odsúdenia v inej trestnej veci, a to krátko po začatí plynutia skúšobnej doby. Obžalovaný bol 23 krát súdne trestaný, v 11 prípadoch išlo o prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorého podstata tkvie práve v absencii rešpektu nielen k zákonným normám, ale aj rozhodnutiam autorít (súdu či správneho orgánu, ktorým bol obžalovanému uložený zákaz vedenia motorových vozidiel). Niet rozumného dôvodu uveriť obžalovanému úprimnú ľútosť, keď na svoju nápravu v podstate neurobil nič, práve naopak, opakovane vždy krátko po ostatnom odsúdení či priestupkovom postihu sa dopúšťa ďalšej protiprávnej činnosti. Obžalovaný tak nie je schopný sám, bez zásahu súdu v podobe trestu odňatia slobody dodržiavať zákonné normy, uvedomiť si protiprávnosť a následky svojho konania, či zaujať kritický postoj.

Pokiaľ ide o návrh obhajoby na postup podľa § 44 Trestného zákona, v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že pri upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona platia všeobecné zásady ukladania trestov pokiaľ ide o výmeru trestu (§ 34 Trestného zákona), pričom je predovšetkým nutné prihliadnuť na povahu a závažnosť prejednávanej, ako aj predchádzajúcej trestnej činnosti, pomery páchatela a možnosti jeho nápravy, a to aj s ohľadom na skutočnosť, ak doposiaľ vykonaný trest uložený predchádzajúcim rozhodnutím, plní svoj účel.

Takýto postup však v predmetnej veci vylučuje charakteristika osoby obžalovaného ako špeciálneho recidivistu, jeho kriminálna minulosť a celkom zjavná neochota zmeniť prístup k rešpektovaniu zákona. V prípade tohto páchatela prevažuje ochranná a represívna funkcia trestu, s jeho morálnym odsúdením v podobe uloženia primeraného trestu, v tomto prípade trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Upustenie od uloženia súhrnného trestu v prípade obžalovaného neodôvodňuje ani jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, vyhlásenie o vine či len formálne prejavená ľútosť ako sa obžalovaný nesprávne domnieva. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby bolo v prejednávanej veci upustené od uloženia súhrnného trestu, pričom svoje rozhodnutia zakladá na totožných úvahách, aké okresný súd

viedli k záveru o primeranosti uloženého trestu. Treba podotknúť, že obžalovanému okresný súd uložil trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, a teda aj za iný skutok.

Vo všeobecnosti odvolací súd poznamenáva, že názory obhajoby na prevýchovu, resp. primeranosť trestu u obžalovaného sa s názorom odvolacieho súdu výrazne rozchádzajú. Z vykonaného dokazovania je zrejmé a preukázané, že obžalovaný opakovane pácha trestnú činnosť rôzneho charakteru (majetková, násilná, marenie výkonu úradného rozhodnutia), trestnej činnosti sa dopúšťal aj v dobe podmieneného odsúdenia v iných trestných veciach, či v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu. Z jeho kriminálnej minulosti nemožno usúdiť motiváciu dodržiavať zákonné normy a takýto postoj očakávať, práve naopak, svoj postoj k dodržiavaniu zákona obžalovaný prejavil rovnako aj konaním, pre ktoré je stíhaný v tejto trestnej veci, kedy nerešpektoval súdne rozhodnutie a viedol motorové vozidlo v čase uloženého zákazu. Vzhľadom na osobnosť obžalovaného a jeho trestnú, resp. priestupkovú minulosť nemožno mať za to, že trest uložený skorším rozhodnutím je na ochranu spoločnosti a najmä nápravu páchatel'a dostatočný.

Napokon, pokiaľ obhajoba namieta, že uloženie trestu je v rozpore s trestnou politikou štátu, odvolací súd žiadne také porušenie nevzhliadol. Trest uložený obžalovanému bol plne v súlade so zákonom, zodpovedajúci prvkom generálnej aj individuálnej prevencie. Neobstojí tu argument, ktorým obhajoby poukazuje na tzv. restoratívnu justíciu, a miernejší postup pri ukladaní trestov. Je pravda, že novela Trestného zákona zasiahla aj ustanovenia týkajúce sa zásad pre ukládanie trestu. Trest odňatia slobody sa má ukladať len v tých prípadoch, kde iný, miernejší trest nepostačuje na nápravu páchatel'a. Podstatou restoratívnej justície nie je vypustenie trestu odňatia slobody, a už vôbec nie opomenutie naň práve pri páchatel'och, ktorí sa trestnej činnosti dopúšťajú neustále tak ako obžalovaný. Z uvedeného dôvodu potom obžalovaný do kategórie páchatel'ov, pri ktorých miernejší trest postačí na prevýchovu v žiadnom prípade nepatrí.

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, pričom predchádzajúce či už podmienené alebo nepodmienené odsúdenia u obžalovaného neprivedili iný postoj k páchaniu trestnej činnosti, než aký má zjavne doposiaľ.

Napokon, za správny považuje odvolací súd aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 2 roky, a to s ohľadom na charakter spáchaného skutku, kedy opakovane viedol motorové vozidlo počas uloženého trestu zákazu činnosti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.